

NEWSLETTER
PRAWNO-PODATKOWY
DLA CZŁONKÓW KIGPR

AXELO FLASH

SIERPIEŃ 2023

ZMIANY W PRAWIE I PODATKACH / AKTUALNOŚCI

Krajowy System e-Faktur od 1 lipca 2024 r.

4 sierpnia Prezydent podpisał ustawę z dnia 16 czerwca 2023 r. o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług oraz niektórych innych ustaw wprowadzającą Krajowy System e-Faktur – narzędzie służące do wystawiania, przesyłania, odbierania i przechowywania faktur elektronicznych. Od 1 stycznia 2022 r. przedsiębiorcy mogą dobrowolnie wystawiać faktury za pośrednictwem KSeF. Po wejściu w życie ustawy, korzystanie z KSeF będzie obowiązkowe.

Najważniejsze zmiany dotyczyć będą m.in.:

- **nałożenia na podatników podatku VAT obowiązku wystawiania faktur ustrukturyzowanych przy użyciu Krajowego Systemu e-Faktur od 1 lipca 2024 r. Dla małych i średnich przedsiębiorców zwolnionych z podatku VAT korzystanie z KSeF będzie obowiązkowe od 1 stycznia 2025 r.** Wyjątki od korzystania z systemu przewidziano dla podatników:
 - nieposiadających siedziby ani stałego miejsca prowadzenia działalności gospodarczej na terytorium kraju,
 - nieposiadających siedziby na terytorium kraju, ale posiadających stałe miejsce prowadzenia działalności gospodarczej na terytorium kraju, przy czym to stałe miejsce prowadzenia działalności nie może uczestniczyć w dostawie towarów lub świadczeniu usług, dla których wystawiono fakturę,
 - korzystających z procedur szczególnych,
 - wystawiających faktury na rzecz nabywców towarów lub usług będących osobami fizycznymi nieprowadzącymi działalności gospodarczej;
 - wystawiających faktury w przypadku odpowiednio udokumentowanych dostaw towarów lub świadczenia usług, określonych w przepisach wydanych przez ministra właściwego do spraw finansów publicznych.

System KSeF będzie miał zastosowanie wyłącznie w stosunku do faktur wystawianych przedsiębiorcom (B2B).

- **wprowadzenia możliwości wystawiania faktur elektronicznych lub faktur w postaci papierowej w okresie od 1 lipca 2024 r. do 31 grudnia 2024 r. przez podatników zobowiązanych do wystawiania faktur ustrukturyzowanych w przypadku, gdy:**
 - sprzedaż jest u nich zwolniona z podatku VAT lub podatnicy ci wykonują wyłącznie czynności zwolnione z podatku VAT,
 - dokonują czynności dokumentowanych fakturami, w tym paragonami fiskalnymi uznanymi za faktury.

Faktury papierowe lub elektroniczne w ww. okresie mogą również wystawiać podatnicy dokonujący czynności dokumentowanych fakturami wystawionymi przy zastosowaniu kas rejestrujących,

- **skrócenie podstawowego terminu zwrotu nadwyżki podatku VAT naliczonego nad podatkiem należnym** – z 60 do 40 dni,
- **wprowadzenia zasady wyłącznej elektronicznej obsługi wiążącej informacji stawkowej (WIS), wiążącej informacji akcyzowej (WIA), wiążącej informacji taryfowej (WIT) oraz wiążącej informacji o pochodzeniu towaru (WIP)** poprzez rozbudowę dotychczasowych systemów informatycznych.

Co do zasady ustawa wejdzie w życie 1 lipca 2024

Likwidacja użytkowania wieczystego gruntów innych niż zabudowane na cele mieszkaniowe

31 lipca w Dzienniku Ustaw opublikowano ustawę z dnia 26 maja 2023 r. o zmianie ustawy o samorządzie gminnym, ustawy o społecznych formach rozwoju mieszkalnictwa, ustawy o gospodarce nieruchomościami, ustawy o podatku od czynności cywilnoprawnych oraz niektórych innych ustaw. Przewidziane w niej rozwiązania mają na celu ostateczną likwidację instytucji użytkowania wieczystego. Pierwsze zmiany - obejmujące przekształcenie prawa użytkowania wieczystego gruntów zabudowanych na cele mieszkaniowe w prawo własności - weszły w życie w 2018 r.

Rozwiązania przewidziane w ustawie:

- określenie procedury wykupu gruntu innego niż zabudowany na cele mieszkaniowe:
 - przekształcenie prawa użytkowania wieczystego nastąpi **na wniosek**, a nie z mocy prawa,
 - wniosek o wykup użytkowanych nieruchomości można złożyć **w ciągu 1 roku od dnia wejścia w życie znowelizowanych przepisów**,
- z wnioskiem o wykup użytkowanych nieruchomości gruntowych **nie będzie można wystąpić**, jeśli:
 - nieruchomość została oddana w użytkowanie wieczyste po 31 grudnia 1997 r.,
 - użytkownik wieczysty nie wykonał zobowiązania określonego w umowie o oddanie nieruchomości gruntowej w użytkowanie wieczyste,
 - nieruchomość jest położona na terenie portów i przystani morskich,
 - nieruchomość jest wykorzystywana do prowadzenia rodzinnego ogrodu działkowego,
 - żądanie wykupu dotyczy nieruchomości gruntowej niezabudowanej.
- zawarcie umowy sprzedaży nieruchomości oddanej w użytkowanie wieczyste nie będzie możliwe, jeśli prowadzone jest postępowanie o rozwiązanie umowy o oddanie nieruchomości w użytkowanie wieczyste,
- określenie **sposobu ustalania ceny za wykupowaną nieruchomość gruntową stanowiącą własność Skarbu Państwa**:
 - **w przypadku jednorazowej płatności** – cenę ustala się jako 20-krotność kwoty stanowiącej iloczyn dotychczasowej stawki procentowej opłaty rocznej z tytułu użytkowania wieczystego oraz wartości nieruchomości gruntowej określonej na dzień zawarcia umowy sprzedaży,
 - **w przypadku płatności ratalnej** – cenę ustala się jako 25-krotność kwoty stanowiącej iloczyn dotychczasowej stawki procentowej opłaty rocznej z tytułu użytkowania wieczystego oraz wartości nieruchomości gruntowej określonej na dzień zawarcia umowy sprzedaży,
- **określenie sposobu ustalania ceny nieruchomości stanowiących własność jednostek samorządu terytorialnego** – cena nieruchomości nie może być niższa niż 20-krotność kwoty stanowiącej iloczyn dotychczasowej stawki procentowej opłaty rocznej z tytułu użytkowania wieczystego oraz wartości nieruchomości gruntowej określonej na dzień zawarcia umowy sprzedaży, jednak nie wyższa niż wartość nieruchomości gruntowej określona na dzień zawarcia umowy sprzedaży.
- przyznanie samorządom możliwości samodzielnego uchwalenia zasad wykupu nieruchomości stanowiących własność jednostek samorządu terytorialnego - w ciągu 4 miesięcy od wejścia w życie ustawy. W razie niepodjęcia uchwał zastosowanie znajdują zasady wykupu nieruchomości stanowiących własność Skarbu Państwa.

Ustawa wejdzie w życie po upływie 30 dni od dnia jej ogłoszenia w Dzienniku Ustaw.

Projekt ustawy o zmianie ustawy kodeks cywilny oraz ustawy prawo własności przemysłowej

Ministerstwo Sprawiedliwości ogłosiło planowane zmiany w prawie, które mają poprawić sytuację franczyzobiorców. Projekt ustawy o zmianie ustawy – Kodeks cywilny oraz ustawy – Prawo własności przemysłowej wprowadza wymóg dokumentowania umów franczyzowych, informowania franczyzobiorców o możliwości wypowiedzenia umowy oraz obniżenia opłat w przypadku słabych wyników finansowych.

Jak wynika z uzasadnienia projektu, obecnie duże sieci franczyzodawców wykorzystują swoją przewagę nad mniejszymi przedsiębiorcami, co zostało zidentyfikowane w raporcie "Faktyczna nierówność stron umowy franczyzy" z 2020 roku. Brak regulacji w kodeksie cywilnym pozwala na zawieranie umów na niekorzystnych warunkach, często bez merytorycznego przygotowania przedsiębiorców.

W ramach nowych przepisów, franczyzodawcy będą zobowiązani dostarczyć dokument informacyjny franczyzobiorcom co najmniej 14 dni przed podpisaniem umowy. Ten dokument zawierać będzie oszacowane koszty i spodziewane przychody oraz sposób ich rozliczania. Wprowadzone zmiany mają na celu zabezpieczenie interesów franczyzobiorców, uważanych za stronę słabszą. Jeśli dokument informacyjny będzie niepełny lub zawierać fałszywe informacje, franczyzobiorca będzie miał prawo do wypowiedzenia umowy.

Projekt ustawy o zmianie ustawy - Kodeks cywilny oraz ustawy - Prawo własności przemysłowej, numer wykazu: UD506.

Od 1 sierpnia 2023 r. możliwość skorzystania z dodatkowego ZUS Plus

Przedsiębiorcy, którzy w 2023 r., korzystają z ulgi Małego ZUS Plus od dnia 1 sierpnia 2023 r. mają możliwość przedłużenia jej o kolejnych 12 miesięcy.

Ministerstwo Rozwoju i Technologii podaje, że łączny okres obniżonych składek wyniesie teraz 4 lata, zamiast poprzednich 3 lat. Ulga Małego ZUS Plus polega na obniżeniu składek na ubezpieczenia społeczne, obliczanych od dochodu z poprzedniego roku kalendarzowego, jednakże nie obejmuje składki zdrowotnej. Korzystać z tego uprzywilejowania mogą przedsiębiorcy, których przychód w poprzednim roku nie przekroczył 120 tys. złotych. Jeśli okres prowadzenia działalności był krótszy, limit dochodu jest przeliczany proporcjonalnie do ilości dni prowadzenia firmy. Warunkiem skorzystania z ulgi jest także prowadzenie działalności przez minimum 60 dni w poprzednim roku.

Zgodnie z poprzednimi regułami, korzystający z Małego ZUS Plus mogli to robić przez 36 miesięcy w ciągu 60 miesięcy prowadzenia firmy. Ministerstwo Rozwoju informuje, że od 1 sierpnia 2023 r., przedsiębiorcy otrzymują dodatkowe 12 miesięcy, co łącznie pozwala im na korzystanie z tego uprzywilejowania przez 48 miesięcy.

Resort podkreśla również, że z nowego rozwiązania skorzystają także ci przedsiębiorcy, którzy w 2023 roku zakończyli już 3-letni okres korzystania z MZ+ np. w styczniu tego roku. Jeśli spełniają wymagania, do 31 grudnia 2023 roku powinni zgłosić się do ZUS, co umożliwi im ponowne obniżenie składek już od następnego miesiąca.

Przedsiębiorcy, którzy zakończyli opłacanie niższych składek w 2022 roku, nie będą mogli skorzystać z nowego rozwiązania.

INTERPRETACJE / ORZECZENIA

Odszkodowanie za nieodebrany towar bez podatku od towaru i usług

W interpretacji indywidualnej z dnia 11 sierpnia 2023 r. Dyrektor Krajowej Informacji Skarbowej potwierdził, iż kwota pobierana od kontrahentów w związku z nieodebraniem przez nich zamówionych towarów nie podlega opodatkowaniu VAT i w związku z tym nie musi być dokumentowana fakturą.

Wniosek o wydanie interpretacji indywidualnej złożyła spółka, której zdarza się, że kontrahenci nie odbierają wysłanych przez nią towarów. Dotyczy to również eksportu towarów. W związku z czym spółka postanowiła obciążać niedoszłych importerów kosztami zwrotu zamówionych towarów, na które składałyby się koszty powrotnego transportu towarów do Polski, opłaty za

powrotną odprawę celną oraz ewentualne dodatkowe wydatki poniesione na rzecz spedytora. Nie byłaby to natomiast wartość samego odebranego towaru.

Spółka, która złożyła wniosek o wydanie interpretacji indywidualnej chciała się upewnić, że otrzymane przez nią kwoty w związku z niewywiązywaniem się przez nabywcę z warunków umowy i nieodebraniem zamówionych towarów będą odszkodowaniem, które nie podlega opodatkowaniu podatkiem od towarów i usług. Dyrektor Krajowej Informacji Skarbowej potwierdził stanowisko Wnioskującej, wskazując, że jeżeli płatność o charakterze odszkodowawczym nie wiąże się bezpośrednio z żadnym świadczeniem ze strony spółki, to nie mamy do czynienia z żadną z czynności wymienionych w art. 5 ust. 1 pkt. 1 ustawy o podatku od towarów i usług, a otrzymana kwota nie jest wynagrodzeniem za czynności podlegające opodatkowaniu VAT. Jak podkreślił Dyrektor KIS oba warunki tj. świadczenie i wynagrodzenie powinny być spełnione łącznie, aby można mówić o usłudze opodatkowanej VAT.

Interpretacja indywidualna dyrektora KIS z 11 sierpnia 2023 r., sygn. 0113-KDIPT1-2.4012.422.2023.1JS

Wniesienie majątku do fundacji rodzinnej następuje bez podatku dochodowego od osób fizycznych

W interpretacji indywidualnej z dnia 11 sierpnia 2023 r. Dyrektor Krajowej Informacji Skarbowej potwierdził, iż osoba wnosząca do fundacji rodzinnej składniki majątkowe w celu pokrycia jej funduszu założycielskiego nie uzyskuje z tego tytułu żadnego przychodu podatkowego.

Wnioskodawca planuje utworzyć fundację rodzinną i jako fundator, a jednocześnie przyszły beneficjent zamierza wnieść na pokrycie jej funduszu założycielskiego akcje w spółkach akcyjnych, papiery wartościowe, nieruchomości oraz inne składniki swojego majątku. W związku z tym chciał się upewnić, że nie uzyska z tego tytułu żadnego przychodu w rozumieniu ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (dalej ustawa PIT)

Dyrektor Krajowej Informacji Skarbowej potwierdził zasadność stanowiska Wnioskodawcy wyjaśniając tym samym, że zgodnie z istotą fundacji rodzinnej fundator nie otrzymuje w zamian za wniesiony do niej majątek żadnego ekwiwalentu. Wniesienie akcji i udziałów nie jest ich odpłatnym zbyciem w rozumieniu art. 17 ust. 1 pkt. 6 lit. a ustawy PIT. W niniejszym przypadku, zdaniem Dyrektora KIS nie ma zastosowania również art. 17 ust. 1 pkt. 9 ustawy PIT który dotyczy opodatkowania wartości wkładu w przypadku wniesienia do spółki albo do spółdzielni wkładu niepieniężnego. Dyrektor KIS podkreślił, że fundacja nie ma charakteru spółki ani również spółdzielni. Zaznaczył również, że nie będzie ro przychód z innych źródeł w rozumieniu art. 10 ust. 1 pkt. 9 w zw. z art. 20 ust. 1 ustawy PIT. Fundator nie otrzymuje bowiem w zamian żadnych udziałów, certyfikatów ani innych instrumentów prawnych, które uprawniałyby go do otrzymania od fundacji rodzinnej innego rodzaju świadczeń.

Interpretacja indywidualna dyrektora KIS z 11 sierpnia 2023 r., sygn. 0112-KDIL2-1.4011.534.2023.1.KF

O stawce Estońskiego CIT decyduje moment podjęcia uchwały

Dyrektor Krajowej Informacji Skarbowej w interpretacji indywidualnej z dnia 31 lipca 2023 r. potwierdził, że spółka ma możliwość opłacenia estońskiego CIT według obniżonej stawki, tj. 10% zamiast 20%, jeśli spełnia warunki małego podatnika w chwili podejmowania decyzji o podziale lub pokryciu wyniku finansowego netto.

Powyższe zostało już potwierdzone w nieprawomocnym wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Krakowie z dnia 19 maja 2023, sygn. akt I SA/Kr 187/23.

Spółka, która wniosła o wydanie interpretacji indywidualnej wskazała, że w pierwszym roku stosowania estońskiego CIT nie była uznawana za małego podatnika. Dopiero w drugim roku, czyli w 2023 roku, spełniła te kryteria. W tym czasie podjęła decyzję dotyczącą wykorzystania zysku z 2022 roku i część zysku przeznaczyła na wypłatę dywidendy. Wnioskująca chciała zatem upewnić się, że będzie mogła korzystać ze stawki 10% estońskiego CIT, zgodnie z art. 28o ust. 1 pkt 1 ustawy o CIT.

Dyrektor Krajowej Informacji Skarbowej potwierdził stanowisko Wnioskującej, odwołując się tym samym do art. 28n ust. 1 pkt. 1 ustawy o CIT, zgodnie z którym podstawę opodatkowania ryczałtem stanowi "suma dochodu z tytułu podzielonego zysku i dochodu z tytułu zysku przeznaczonego na pokrycie strat ustalona w roku podatkowym, w którym podjęto uchwałę o podziale lub pokryciu wyniku finansowego netto".

Zdaniem organu, przy wypłacie dywidendy istotna dla ustalenia właściwej stawki podatku jest data (rok podatkowy) podjęcia uchwały w sprawie podziału wyniku finansowego netto.

Interpretacja indywidualna dyrektora KIS z 31 lipca 2023 r., sygn. akt 0114-KDIP2-1.4010.254.2023.1.OK

Splata pożyczki udzielonej przez brata następuje bez ulgi mieszkaniowej

Dyrektor Krajowej Informacji Skarbowej w Interpretacji indywidualnej z dnia 2 sierpnia 2023 r. wyjaśnił, że jeśli podatnik otrzymał pożyczkę od swojego brata na zakup nowego mieszkania zamiast od banku lub spółdzielczej kasy oszczędnościowo-kredytowej, to spłata tej pożyczki nie jest uznawana za wydatek na cele mieszkaniowe uprawniający do zwolnienia z podatku dochodowego od osób fizycznych (PIT).

Sytuacja ta została zilustrowana poprzez przykład małżeństwa, które, posiadając już jedno mieszkanie, zdecydowało się na nabycie większego. Mimo to nie chcieli sprzedać obecnej nieruchomości. W związku z tym zdecydowali się na pozyskanie środków od brata męża w celu zakupu nowego mieszkania. Zamierali spłacić tę pożyczkę wraz z odsetkami po sprzedaży starej nieruchomości.

Jednak później małżonkowie zmienili plany i postanowili spłacić pożyczkę, przenosząc własność starego mieszkania na brata męża. Tutaj pojawia się problem związany z opodatkowaniem dochodu ze zbycia nieruchomości, ponieważ nie minęło jeszcze pięć lat od zakupu. Zazwyczaj w takiej sytuacji podatnik musiałby uiścić podatek od dochodu ze zbycia. Możliwość uniknięcia tego podatku istnieje poprzez wydatkowanie uzyskanych środków ze sprzedaży na cele mieszkaniowe zgodnie z art. 21 ust. 1 pkt 131 ustawy o PIT.

Do takich wydatków zalicza się spłatę kredytu (pożyczki) oraz odsetek od tego kredytu (pożyczki), zaciągniętego przez podatnika przed uzyskaniem przychodu ze zbycia. Przepis ten wynika z art. 21 ust. 25 pkt 2 lit. a ustawy o PIT.

Małżonkowie początkowo przypuszczali, że spłata pożyczki poprzez przeniesienie własności nieruchomości na brata pozwoli im uniknąć opodatkowania przy zbyciu. Jednak dyrektor KIS nie zgodził się z ich interpretacją. Wyjaśnił, że przekazanie nieruchomości bratu będzie traktowane jako źródło przychodu zgodnie z art. 10 ust. 1 pkt 8 lit. a ustawy o PIT, ponieważ nie minęło pięć lat od zakupu. Jednocześnie nie będzie przysługiwało prawo do zwolnienia na podstawie art. 21 ust. 1 pkt 131 ustawy o PIT, ponieważ pożyczka pochodziła od brata męża, a nie od banku lub spółdzielczej kasy oszczędnościowo-kredytowej.

Interpretacja dyrektora KIS z 2 sierpnia 2023 r., sygn. 0112-KDSL1-2.4011.251.2023.3JN

WYROKI SĄDOWE

Koszt uzyskania przychodu ze sprzedaży zorganizowanej części przedsiębiorstwa nie musi być fizycznie poniesiony

Naczelny Sąd Administracyjny wydał orzeczenie z którego wynika, że środki zgromadzone na koncie bankowym, wchodzące w skład zorganizowanej części przedsiębiorstwa, mogą być uwzględniane jako koszty uzyskania przychodu ze sprzedaży zorganizowanej części przedsiębiorstwa (ZCP). W sprawie tej spór dotyczył opodatkowania środków pieniężnych zgromadzonych na koncie spółki w kontekście sprzedaży ZCP, które obejmowało m.in. środki trwałe, wyposażenie, wierzytelności i środki pieniężne na koncie bankowym.

Dyrektor Krajowej Informacji Skarbowej pierwotnie odrzucił możliwość uznania tych środków za koszty uzyskania przychodu, argumentując, że podatkowym kosztem może być tylko wydatek, który został fizycznie poniesiony. Jak stwierdził fiskus, pieniądze są bowiem zasobami, które powstały w wyniku przeszłych zdarzeń i spółka nie poniosła żadnych wydatków na ich nabycie.

Zarówno Sąd pierwszej jak i drugiej instancji zgodził się z argumentami spółki. Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie (sygn. akt III SA/Wa 2261/19) zauważył, że w ustawach o CIT i PIT brakuje konkretnego określenia "kosztu poniesionego". W związku z czym, WSA w Warszawie odwołał się do interpretacji językowej. Sąd zaznaczył, że według definicji w Słowniku Języka Polskiego PWN, termin "ponieść" („ponosić”) oznacza "obciążenie" lub "obarczenie czymś". WSA zwrócił uwagę, że przyjęcie wykładni fiskusa wiązałoby się z pokrzywdzeniem podatników, którzy gromadzili zasoby pieniężne dla utrzymania płynności finansowej ZCP lub na potrzeby realizacji określonych celów.

Na podobnym stanowisku stanął Naczelny Sąd Administracyjny, który zaznaczył, iż wbrew stanowisku Dyrektora KIS nie można zabronić odliczenia danego kosztu od przychodu tylko dlatego, że nie ma on charakteru konkretnego wydatku poniesionego na nabycie określonego składnika majątku. Takie wyłączenie miałoby bowiem charakter sztuczny. NSA podkreślił, że jeżeli spółka osiągając przychód ze sprzedaży zorganizowanej części przedsiębiorstwa uwzględniła w podstawie opodatkowania również pieniądze będące składnikiem przedsiębiorstwa, to może również zaliczyć ich wartość nominalną do kosztów uzyskania przychodu

Wyrok NSA z 25 lipca 2023 r., sygn. akt II FSK 131/21

Urlop czy zwolnienie lekarskie nie stanowią przeszkody dla skorzystania z ulgi B+R

Naczelny Sąd Administracyjny w jednym z najnowszych wyroków stwierdził, iż zarobki w okresach uzasadnionej nieobecności w pracy mogą być uznane za kwalifikowane koszty. Jednocześnie Sąd Najwyższy zwrócił uwagę, że urlop lub zwolnienie lekarskie nie powinny ograniczać ulgi B+R.

Przedmiotowa sprawa dotyczyła wspólnego wniosku o wydanie interpretacji złożonego między innymi przez spółkę zajmującą się tworzeniem innowacyjnych gier na urządzenia mobilne oraz serwisy społecznościowe. Z treści wniosku o wydanie interpretacji wynikało, iż firma pracuje nad innowacyjnymi metodami produkcji gier, które korzystają z uczenia maszynowego. W związku z czym firma zatrudnia pracowników, których działania pokrywają wszelkie etapy prac rozwojowych.

Wnioskodawcy chcieli m.in. potwierdzenia, że część wynagrodzeń pracowników, która jest wypłacana za czas usprawiedliwionej nieobecności w pracy można rozliczyć w uldze B+R.

Zdaniem Fiskusa, stanowisko Wnioskodawcy było nieprawidłowe, ponieważ przepisy dają możliwość uznania za koszty kwalifikowane m.in. należności z tytułu wynagrodzeń pracownika, ale który osiąga wskazany cel, czyli wykonuje prace badawczo-rozwojowe. Zdaniem organu, istotne jest zatem, aby pracownik faktycznie wykonywał zadanie badawczo-rozwojowe.

Naczelny Sąd Administracyjny odrzucił interpretację fiskusa, który utrzymywał, że wynagrodzenia za czas nieobecności należy wyłączyć z ulgi.

Wyrok NSA, sygn. akt II FSK 185/21

Wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego w sprawie podatku od nieruchomości przy najmie

Naczelny Sąd Administracyjny wydał wyrok, który ma istotne znaczenie dla przedsiębiorców, którzy czerpią również zyski z najmu długoterminowego. NSA uznał, że podwyższona stawka podatku od nieruchomości przewidziana dla działalności gospodarczej nie może być stosowana do budynku czy lokalu mieszkalnego, w którym zaspokajane są potrzeby mieszkaniowe, zarówno podatnika, jak i jego najemcy.

Naczelny Sąd Administracyjny zwrócił uwagę, iż zgodnie z dodanym od 1 stycznia 2016 r. art. 1a ust. 2a pkt. 1 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych od gruntów, budynków i budowli związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej nie zalicza się budynków mieszkalnych oraz gruntów z nimi związanych. Powyższe nie pozwala na odnoszenie pojęcia „związane z działalnością gospodarczą” do budynków mieszkalnych oraz gruntów z nimi związanych, nawet gdyby znajdowały się w posiadaniu przedsiębiorcy, którego aktywność dotyczy wyłącznie prowadzenia działalności gospodarczej w rozumieniu ustawy. W rezultacie powyższego kryterium pozwalającym na zastosowanie w takim przypadku najwyższej stawki jest okoliczność ich „zajęcia na prowadzenie działalności gospodarczej”.

Powyższy wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego jest prawomocny.

Wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 12 lipca 2023 r., sygn. akt III FSK 250/23

Wyroki NSA w sprawie odsetek od opłaconych podatków

W wyrokach z dnia 18 sierpnia 2023 r. Sąd Najwyższy utrzymał w mocy Wyroki Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego, z których wynikało, że urzędnicy nie przyczynili się swoim zachowaniem do uchylenia decyzji nakazującej zapłatę podatku. Powodem było przedawnienie, a na to zdaniem fiskusa oraz Wojewódzkich Sądów Administracyjnych urzędnicy nie mieli wpływu.

W przedmiotowej sprawie kwestią najistotniejszą było, czy urzędy faktycznie przyczyniły się do ostatecznego uchylenia decyzji wymiarowej. Jeżeli by tak było, to podatnikom należałoby się oprocentowanie już od dnia powstania nadpłaty, czyli od dnia, kiedy wpłacili podatki.

W niniejszej sprawie lokalne organy podatkowe wydały decyzję wymiarową tuż przed terminem przedawnienia. Mimo że mieli na to pięć lat, to decyzje, które nakazywały opłacenie podatków od infrastruktury telekomunikacyjnej za lata 2009 i 2010, zostały wydane dopiero pod koniec lat 2014 i 2015.

Chociaż spółki zgodziły się uiścić wymagane opłaty, równocześnie złożyły odwołania do lokalnych kolegiów odwoławczych (SKO). W jednym z tych przypadków, aby uniknąć przedawnienia podatku, wszczęto postępowanie karne przeciwko pracownikowi jednej ze spółek. Jednakże ta próba okazała się nieskuteczna, ponieważ zarzuty dotyczące potencjalnego wykroczenia podatkowego przedawniły się już.

Wynikiem całego postępowania było to, że decyzje podjęte przez SKO dotarły do spółek już po upływie terminu przedawnienia. Samym kolegium nie pozostało nic innego, jak tylko unieważnić wyroki wydane przez wójtów i burmistrzów, a także umorzyć wszelkie postępowania. Po wielu latach obie firmy odzyskały opłacone podatki, jednak bez naliczonych odsetek. Najwyższy Sąd Administracyjny orzekł, że odsetki nie są w tym przypadku stosowne, ponieważ spółki nie były w stanie dokładnie wyjaśnić, które przepisy dotyczące przedawnienia zostały złamane oraz w jaki sposób dokładnie doszło do tego naruszenia. NSA zwrócił również uwagę, na to, że spółki podnosiły jako zarzut ogólnikowo różne wady decyzji i postępowania organów. To mogłoby prowadzić do wniosku, że nawet gdyby decyzje ostateczne zostały doręczone przed przedawnieniem, to i tak należałoby uchylić decyzje I instancji oraz umorzyć postępowanie. Zdaniem sędziego sprawozdawcy, strona powinna wskazać szczegółowo, na czym konkretnie polegało przyczynienie się przez organ do powstania nadpłaty.

Wyroki Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 18 sierpnia 2023 r., sygn. akt: III FSK 4221/21, III FSK 4409/21, III FSK 4840/21, III FSK 326/22, III FSK 1121/22

Niniejszy newsletter został przygotowany przez doradców AXELO Prawo i Podatki / AXELO Ostrowski Domagalski i Wspólnicy sp. k. wyłącznie w celach ogólnoinformacyjnych i nie stanowi porady w rozumieniu polskich przepisów. Nie powinni Państwo opierać swoich działań/decyzji na treści informacji zawartych w tej prezentacji bez uprzedniego uzyskania profesjonalnej porady.